

paa Tillægsbevillingslovsforslaget, anmode det ærede Udvalg om ved 3die Behandling i Folketinget af Forslag til Finanslov for Finansaaret 1940—41 at ville stille følgende Ændringsforslag.

Til § 19 II. L. 10. a. Vedligeholdelse og Drift af Bygninger under Politivæsenet:

Beløbet nedsættes med..... 5 000 Kr.

UNMACK LARSEN.

Til Folketingets Finansudvalg.

Lillienskiold,
fg.

215

Justitsministeriet. København, den 15. Marts 1940.

Journ. 4. K. 1939 Nr. 897.

Paa Finansloven for Finansaaret 1939—40 er der under § 19 II. M. 11. (Udgifter vedrørende Strandingsvæsenet) bevilget et Beløb af 9 400 Kr. som Vederlag til Strandfogder. Beløbet er stillet til Raadighed til Gennemførelse af en Tilskudsordning, hvorefter der tilsikres Strandfogderne i hvert Strandfogeddistrikt paa Statens Forstrande langs Jyllands Vestkyst fra Skallingen til Skagen og fra Skagen til Frederikshavn et samlet Minimumsvederlag paa 250 Kr. aarlig, saaledes at Statskassen tilskyder det Beløb, som Distriktets Indtægt af Bjærgeløn og Kørsel med Fradrag af eventuelle Udgifter, f. Eks. til Leje af Heste eller Mandskab i det paagældende Aar maatte være mindre end 250 Kr., jfr. nærmere Rigsdagstidende 1938—39, Tillæg B. Sp. 1329 ff. Et tilsvarende Beløb er søgt bevilget paa Forslag til Finanslov for Finansaaret 1940—41 § 19 II. O. 11. a.

I et hertil indsendt Andragende af 26. April 1939 har „Foreningen af Strandfogder langs Jyllands Vestkyst samt fra Skagen til Frederikshavn“ anholdt dels om, at det omhandlede Tilskud maa blive ydet til hver enkelt Strandfoged i de Strandfogeddistrikter, hvor der er ansat flere end een Strandfoged, dels om, at der ved Tilskuddets Beregning tages Hensyn ikke blot til Strandfogedens direkte Udgifter til Kørsel, f. Eks. til Leje af Heste eller Mandskab, men ogsaa, hvor eget Kørselmateriel anvendes, til det til dettes Lejeværdi svarende Beløb.

I Skrivelse af 19. September 1939 meddelte Justitsministeriet Foreningen, at man maatte fastholde, at Tilskuddet kun ydes, hvor de samlede Indtægter af Bjærgeløn og Kørsel i et Strandfogeddistrikt ikke naar op paa 250 Kr., idet Distrikterne ifølge det for Ministeriet oplyste ogsaa i øvrigt behandles som en Enhed, saaledes at f. Eks. Fordelingen af Bjærgelønnen mellem Strandfogder inden for samme Distrikt sker i Henhold til Strandfogdernes private Overenskomst.

Medens Justitsministeriet saaledes ikke mente at kunne imødekomme det i denne Henseende i Andragendet fremsatte Ønske, udtalte man med Hensyn til Spørgsmaalet om ved Beregningen af Tilskuddet at tage Hensyn til Lejeværdien af eget Kørselmateriel, at et saadant Fradrag vilde ligge uden for den for Finansaaret 1939—40 meddelte Bevillings Forudsætninger, og at Justitsministeriet derfor ikke kunde tage Hensyn hertil ved Ordningens Gennemførelse i indeværende Finansaar, hvorimod man vilde være villig til at tage Spørgsmaalet om en Ændring i den af Foreningen ønskede Retning under fornyet Overvejelse ved Beregningen af Tilskuddet for Finansaaret 1940—41.

Justitsministeriet udbad sig samtidig en Udtalelse fra Ministeriet for Landbrug og Fiskeri om, hvorvidt dette maatte kunne give nogen Vejledning med Hensyn til Muligheden for at fastsætte en nærmere bestemt Brøkdæl af Vederlaget for Strandfogdernes Kørsel med egne Befordringsmidler som Dækning af positive Udgifter, saaledes at kun den resterende Del af Vederlaget ved Gennemførelsen af Tilskudsordningen betragtes som en virkelig Indtægt for de paagældende. Ministeriet for Landbrug og Fiskeri svarede under 22. November 1939, at det Vederlag, som ydes af Statsskovvæsenet for Leje af en Arbejdsvogn hos Skovfogderne, 16 Kr. pr. Dag, kun gav et Nettooverskud af 3—4 Kr. pr. Dag, og